

Sv. Alberta draudzes ziņas

2021. gada septembris* Nr. 123

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Septembrī daudziem bērniem, jauniešiem un studentiem iesāksies nākamais posms mācību procesā, lai viņi spētu augt un attīstīties zināšanās un gudrībā. Mums arī, kas regulāri klausāties svētdienas Dieva Vārdu, ir jāiziet cauri dažādiem etapiem garīgajā attīstībā. Piemēram, mēneša pirmajā svētdienā mēs dzirdēsim par kurlmēmo, kuram Jēzus ielika savus pirkstus ausīs un ar siekalām aizskāra tā mēli (*Mk 7, 33*). Priekš mums tas liekas galīgi nehipigieniski, bet, skatoties no dziedinātā puses, Jēzus rīcība palīdzēja atgūt dzirdi, un viņš sākt pareizi runāt tā, ka visi brīnījās. Mums tas var

likties kā kāds garāmejošs brīnumš, jo Jēzus taču izdarītu vēl iespaidīgākus brīnumus. Tautai, kas gaidīja Mesiju, bija zināms, kādi brīnumi sekos patiesā Mesijas atnākšanai, un tāpēc viņi teica: **“Viņš visu labi ir darījis: kurliem deva dzirdi un mēmiem - spējas runāt”** (Mk 7, 37). Tas notiek ar mums, kad ieticam Evaņģēlijam vai ne? Ko parastam cilvēkam var dot visi lielie Kunga brīnumi un Viņa svēto brīnumi, par kuriem mēs dzirdam, ja nav šī pirmā. Ar pirmo domājot to, kad manas ausis kļuvušas dzirdīgākas pret Dieva Vārdu un mēle ir spējīgāka liecināt par to, ko Dievs dara, un tā atdot Viņam godu. Bez šī pirmā brīnuma mēs meklētu dāvanas, harizmas vai atklāsmes, bet nekad nepazītu Kungu. No tās pašas Evaņģēlija nodaļas Jēzus sauc: **“Kam ir ausis dzirdēšanai, lai dzird”** (Mk 7, 16) vai, savādāk sakot, kam ir atvērtas ausis, lai klausās! Un tas ir tas, kurš ir kļuvis pietiekoši pazemīgs pret sevi un citiem.

Tāpēc lūgšim Kungu, lai Viņš atver mūsu ausis, lai mēs klausītos kā mācekļi nevis kā garāmgājēji, kas tikai intereses pēc noskaņās uz notiekošo un aiziet katrs savās darīšanās. Dievs zina, kā un kad atvērt mūsu nedzirdīgās ausis un noslēgto sirdi. Kungs, atdari manas acis, ausis un sirdi, lai es redzētu, lai dzirdētu un sirdī ticētu Tev!

Lai Dieva Svētība un Viņa Vārds mūs vada!

Prāvests Krišjānis

Priesteru padome par attieksmi pret vakcināciju

2021. gada 22. jūlijā attālināti notika Rīgas arhidiecezes Priesteru padomes un dekānu tikšanās par vakcinācijas jautājumu, kas šobrīd tik ļoti šķēļ sabiedrību un arī draudzes. Saskaņā ar novērojumiem, vairumam ticīgo vakcinācija ir morāli pieņemama, bet tajā pašā laikā ir daļa katoļu, kas aktīvi ieņem negatīvu nostāju pret vakcināciju. Nepieņemamu antivak-

cinācijas nostājas izpausmju dēļ, kuru rezultātā atsevišķas draudzes ir sašķēlušās, Rīgas arhibīskaps metropolīts uzskatīja par nepieciešamu sasaukt Priesteru padomes sēdi.

Garīdznieku vidū valdīja vienota nostāja, ka šajā jautājumā jāņem vērā

Baznīcas autoritāšu norādes. Par vakcinācijas morāliskumu ir izteikusies gan Svētā Krēsla Ticības mācības kongregācija, gan arī Latvijas Bīskapu konference. Savu attieksmi, saņemot vakcīnu, jau ir pauduši abi pāvesti – gan valdošais, gan emeritētais. To ir izdarījuši arī daudzi bīskapi, priesteri un ticīgie. Pāvests Francisks atzīst, ka *vakcīna ir būtiski svarīgs rīks cīņā ar koronavīrusa izplatīšanos.*

Vienlaicīgi priesteri uzsvēra, ka Baznīcas galvenais uzdevums ir sludināt Evaņģēliju, skaidrot Dieva Vārdu, piedāvāt Jēzus žēlastības sakramentos un celt Dieva Valstību, kā arī veicināt mieru un vienotību, nevis iestāties par vai pret vakcināciju. Motivēt iedzīvotājus vakcinēties ir valsts kompetento amatpersonu uzdevums, bet sabiedrības imunizācija nedrīkst būt īstenota piespiedu kārtā. Tajā pašā laikā Baznīcas pienākums ir izvērtēt no morāles viedokļa sabiedrībā notiekošo, kas skar cilvēka dzīvību, veselību un kopējo labumu, tā palīdzot ikvienam pieņemt atbildīgu lēmumu šajā jautājumā.

Esošajā situācijā ikvienam ir jāapzinās, ka atteikšanās no vakcinēšanās liek šķēršļus tam, lai pandēmija tiktu ātrāk pārvarēta un mēs varētu atgriezties pie ierastās dzīves sabiedrībā un Baznīcā. Neņemot vakcīnu, mēs riskējam gan ar savu, gan savu tuvāko dzīvībām. Ļoti iespējams, ka, ja visi būtu vakcinējušies, draudzēs varētu atsākties agrākās pastorālās darbības.

Priesteru padomes locekļi bija vienprātīgi, ka nav pieļaujama

āģitācija pret vakcināciju ne no priesteru, ne draudzes locekļu pusēs. Ja garīdznieks aicina izvairīties no vakcinācijas, tad viņš nostājas pret pāvesta, Ticības mācības kongregācijas un Latvijas Bīskapu konferences paustajām nostājām, un tādējādi šķēļ Baznīcu no iekšienes, veicina apjukumu un nemieru.

Tāpat priesteru padome uzsvēra, ka nekristīgi un morāli nepieņemami ir celt naidu un nesaskaņas vakcinēto un nevakcinēto personu starpā. Padomes pārstāvji aicināja pieņemt vienam otru kristīgā mīlestībā un respektēt otra izvēli un sirdsapziņas pārliecību. Tie, kuriem sirdsapziņa vai veselība (medicīnisku kontraindikāciju dēļ) neļauj saņemt vakcīnu, lai domā par alternatīviem veidiem, kā tie varētu rūpēties par savu un sabiedrības drošību, lai neļautu izplatīties šai slimībai.

Padome izteica aicinājumu diecēzes garīdzniekiem un ticīgajiem neizplatīt apokaliptiskus situācijas attīstības scenārijus, bet koncentrēties uz atjaunotnes iespējām, kādas Dievs caur esošo situāciju rosina kristiešu dzīvēs, draudzēs un visā katoliskajā Baznīcā.

Rīgas Metropolijas Kūrija
jūlijs 30, 2021

Pazemība - mūsu ceļš uz debesīm

Uzrunā pirms lūgšanas “Kunga eņģelis” pāvests pievērsās Dievmātes pazemībai un aicināja pārdomāt, cik liela ir mūsu pazemība, kā arī norādīja, ka šo svētku vēsts ir cerības vēsts.

Pazemība ir Marijas noslēpums. Lūgšanā “Magnificat” Marija “gavilē Dievā, jo Viņš uzlūkojis savas kalpones *pazemību*” (sal. Lk 1, 47-48). Šis “Magnificat” dziedājums ir kā Dievmātes “fotogrāfija” – atzina pāvests. Pazemība piesaistīja Dieva skatienu pār viņu. Cilvēks meklē izrādīties, taču Dievs neskatās uz ārieni, bet uzlūko sirdi (sal. 1 Sam 16, 7) un priecājas par pazemību. Pazemība ir ceļš, kas ved uz Debesīm.

Svētais tēvs skaidroja, ka vārds “pazemība” pāriet no latīņu vārda “humus”, kas tulkojumā nozīmē “zeme”. Tas ir paradoksāli,

ka, lai nonāktu Debesīs, jāpaliek zemiem, kā zemei. Jēzus māca, ka tas, “kurš sevi pazemos, tiks paaugstināts” (Lk 14, 11). Dievs mūs nepaaugstina mūsu dotību, bagātību vai bravūras dēļ, bet Viņš mūs paaugstina pazemības dēļ. Dievs ir iemīlējies pazemībā – uzsvēra Francisks. Dievs paaugstina to, kuš pazemojas, kurš kalpo. Marija sauc sevi ne par ko citu kā tikai “kalponi”. Viņa ir “Kunga kalpone” (Lk 1, 38).

“Šodien katrs no mums savā sirdī var sev pajautāt: kā ir ar manu pazemību? Vai es tiecos pēc citu atzinības, gribu, lai mani slavē, vai domāju par kalpošanu? Vai es protu, kā Marija, klausīties, vai gribu tikai runāt un piesaistīt sev uzmanību? Vai es protu, kā Marija, paklusēt, vai vienmēr tikai pļāpāju? Vai protu paspert soli atpakaļ, mazināt strīdus un konfliktus, vai arī vienmēr tiecos tikai izcelties? Padomāsim par šiem jautājumiem: cik pazemīgs es esmu?”

Marija, būdama maza, pirmā iekaro Debesis. Viņas panākumu atslēga meklējama tieši tanī, ka uzskata sevi par mazu un nabadzīgu. Tikai tas, kurš Dieva priekšā atzīst, ka ir nekas, ir spējīgs saņemt visu – skaidroja pāvests. Tikai tas, kurš iztukšojas no sevis, tiek piepildīts ar Viņu. Un Marija ir “žēlastības pilnā” tieši savas pazemības dēļ.

Francisks atgādināja, ka pazemība arī mums ir izejas punkts. Tā ir ticības sākums. Svarīgi būt “nabadzīgiem garā”, tas ir, atzīt, ka mums ir vajadzīgs Dievs. Tanī, kurš ir pilns ar sevi, Dievam nav vietas. Un nereti mēs esam pilni ar sevi. Taču tas, kurš ir pazemīgs, ļauj Kungam darīt “lielas lietas”.

Marija ir vispazemīgākā un viscēlākā no visām radībām. Pava-

dījusi šīs zemes dzīvi lielā vienkāršībā, darot parastus ikdienas darbus, viņa tika uzņemta Debesīs ar dvēseli un miesu. Sekojot dienai pēc dienas, viņa dzīvoja pazemībā un klusumā, ārēji ne ar ko neizcēlās, taču viņai vienmēr bija pievērst Dieva skatiens. Dievs apbrīnoja viņas pazemību, atvērtību, grēka neskarto sirdi.

Uzrunājot uz lūgšanu “Kunga eņģelis” Svētā Pētera laukumā sapulcējušos ticīgos, pāvests norādīja, ka tā katram no mums ir svarīga cerības vēsts. “...tev, kas izdzīvo monotonas, nogurdinošas un bieži vien smagas dienas”, viņš sacīja. “Marija tev šodien atgādina, ka Dievs aicina arī tevi uz šo godības likteni. Tie nav skaisti vārdi, tā ir patiesība. Tās nav mākslai domātas skaistas beigas, dievbijīga ilūzija vai viltus mierinājums. Nē, tā ir tīrā realitāte”.

Francisks aicināja svinēt Dievmātes uzņemšanas Debesīs svētkus ar bērnu mīlestību, ar prieku un reizē ar pazemību, ar cerību, ka kādu dienu būs kopā ar viņu Debesīs. Lai sasniegtu galamērķi, lai sasniegtu Debesis, nedrīkstam aizmirst atslēgas vārdus, kas ir “pazemība” un “kalpošana”.

Jānis Evertovskis – Vatikāns

<https://www.vaticannews.va/lv/>

Draudzes aktivitātes

Svētdienas skola

19.09.2021. savu darbību sāks Svētdienas skola (latviešu grupa) svētdienas skolas telpā 2. stāvā no plkst. 16.00. Svētdienas skolas skolotāja **Sandra Kuzņecova**, mob. **29435428**.

Katehēzes pieaugušajiem otrdienās plkst. 19.00.

Interesēties sākot no 7. septembra pie prāvesta **Krišjāņa Damberga**, kont. tel. 26775679.

Liturgiskais kalendārs

- 3. septembris, piektdiena – Sv. Gregors Lielais, pāvests un Baznīcas doktors, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 8. septembris, trešdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšana, svētki.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 13. septembris, pirmdiena – Sv. Jānis Hrizostoms, bīskaps un Baznīcas doktors, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 14. septembris, otrdiena – Svētā Krusta pagodināšana, svētki.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 15. septembris, trešdiena – Vissv. Jaunava Marija, Sāpju Māte, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 16. septembris, ceturtdiena – Sv. Kornēlijs, pāvests, un sv. Cipriāns, bīskaps, mocekļi, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 21. septembris, otrdiena – sv. apustulis un evaņģēlists Matejs, svētki.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 23. septembris, ceturtdiena – sv. Pio no Pjetrelčīnas, priesteris, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 29. septembris, trešdiena – sv. erceņģeļi Miķelis, Gabriēls un Rafaēls, svētki.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.
- 30. septembris, ceturtdiena – sv. Hieronīms, priesteris un Baznīcas doktors, piemiņas diena.** Svētās Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un no
17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tāl.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.
9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**